

Oletko 50 – 60-tai 70-luvun lapsi...

Kuinka olet VOINUT PYSYÄ elossa?

1. Autoissa ei ollut turvavöitä eikä niskatukia mainitsemattakaan turvatyynyjä.

2. Takapenkillä oli HAUSKAA eikä mitenkään VAARALLISTA.

3. Pinnasängyt olivat värikkäitä ja vähintään lyijypitoisella tai muilla

myrkyllisillä ja vähintään arveluttavilla maaleilla lakattuja.

4. Ei ollut lapsiturvalukkoja pistorasioissa, autonovissa,

lääkepulloissa eikä kemiallisissa kodinpuhdistusaineissa.

5. Voitiin ajaa fillarilla jopa ILMAN kypärää.

6. Juotiin puutarhaletkuista sekä muista lähteistä, EIKÄ mistään

steriileistä limupulloista.

7. Rakenneltiin "mäkkäreitä". Ne joilla oli onni asua mäellä olevan

kadun varrella, saivat kokeilla nopeusennätyksiä ja ehkä puolessavälissä

mäkeä todeta säästäneensä jarruissa....muutaman onnettomuuden jälkeen tuli

tuokin pulma ratkaistua...

8. Saatiin leikkiä ulkona kunnes ilta alkoi hämärtyä.

Ei ollut kännyköitä.

Kukaan ei tiennyt missä pörrättiin.

USKOMATONTA!

9. Koulua kesti puoleen päivään. Ruokailutkin oli jo hoidettu.

10. Meillä oli naarmuja...murtuneita luita, katkenneita hampaita – mutta

koskaan, koskaan ei viety ketään oikeuteen, vaikka pientä riidan tapaista

leikeissä oli mukana. Kukaan ei ollut syyllinen. ME ITSE VAIN.

11. Me voitiin mutustella MAKEITA ja Voileipiä syödä, oikeita

SOKERIjuomia juoda, eikä meillä ollut mitään paino-ongelmia – koska oltiin

aina ulkona leikkimässä ja erittäin aktiivisia!

12. Voimme jakaa keskenämme neljän tai viidenkin kaverin kanssa limumme,

juoda samasta pullosta tai myöhemmin kaljakolpakosta ilman, että joku olisi

siihen kuollut.

13. Meillä ei ollut Playstation-, Nintendo64-, X-Box- ja muita

videopelejä, 99 kaapelikanavaa, videonauhuria, Dolby Surroundia, kännyköitä,

ei tietokoneita eikä Chatroomeja internetissä...

14. Me voitiin mennä ulos, jalkaisin tai fillarilla kavereita tapaamaan,

vaikka asuivatkin kilometrien päässä, koputtamalla oveen tai jopa ilmankin,

mennä taloon ja hakea kaverit leikkimään.

15. Niin, ULKONA, kamalassa maailmassa!

IHAN ILMAN VAHTEJA!!!

Kuinka se oli mahdollista?

Pelattiin futista yhteen maaliin, ja jos jotakuta ei otettu sillä kertaa

joukkueeseen mukaan, niin ei siitä mitään psyykkisiä traumoja saanut.

16. Jotkut koululaiset eivät olleet yhtä hyviä kuin toiset, ja kun

jäätiin luokalle, niin sittenhän kerrattiin se lukuvuosi. Ketään ei sen

takia lähetetty psykiatrille tai psykologille. Kellään ei ollut dyslexiaa,

keskittymispulmia tai hyperaktiivisuutta. Kouluvuosi vain kerrattiin ja

jokainen sai mahdollisuutensa.

17.Meillä oli vapautta, vapaa-aikaa, takaiskuja, menestyksiä,

tekemistä...ja me opimme niiden kautta toimimaan.

Jokerikysymys:

MITEN OLEMME PYSTYNEET PITÄMÄÄN ITSEMME

ELOSSA NÄINKIN KAUAN???

Ja ennenkaikkea:

KUINKA PYSTYIMME KEHITTÄMÄÄN

PERSOONALLISUUTTAMME???

Kuulutko myös näihin ikäluokkiin 50-, 60-, 70-?

Kerro tästä lapsillesi (ja lastenlapsillesi)!

Varmasti sanovat elämämme olleen yksitoikkoista mutta

P-KELE ME OLTII ONNELLISIA!!!

Vai kuinka?